

egentlig er overskødig, naar man vil forstaae Grundloven rigtig; men da jeg ikke kan haabe, at dette vil skee, har jeg isinde at stille det Forslag, at den blot udkommer som en declarativ Lov af det Indhold, at Forældre af forskjellig Troesbekjendelse have samme Frihed til at bestemme, i hvilken Tro deres Børn skulle opdrages, som andre Folk (Hør!).

Grundtvig: Den høitærede Minister for Kirke- og Skolevæsenet yttrede forleden, om jeg hørte ret, at Rigsdagen maatte takke ham, fordi han ikke havde forelagt eller agtede at forelægge større Love end denne (Latter), da ellers Rigsdagen kunde faae Udseende af at være permanent, hvilket var til dens egen Skade (Hør). Skjøndt jeg nu ikke kan vide, hvad dette vildfremmede Ord „permanent“ skal betyde i Ministerens Mund, om det skal være, hvad vi paa Dansk kalde varig eller hvad vi kalde vedvarende, saa troer jeg dog, at Udseendet af hvilken som helst af Delene eller Udseendet af begge Delene vilde aldeles ikke skade Rigsdagen (Jo) enten i Virkeligheden eller Folkets Dine (Jo, Jo!), naar den kun havde Leilighed til at udrette meget Godt og virkelig udrettede det (Hør!) Forøvrigt er jeg ikke den Æneste i Folkethinget, det veed jeg, som høit beklager, at den høitagtede Minister for Kirke- og Skolevæsenet ikke nu i næsten hele 2 Aar har fundet det enten nødvendigt eller dog nyttigt at forelægge større eller mere omfattende Lovforslag, end saadanne som den Lovsmule, vi her have for os (Hør!). Biskop siger Ordspøget, at „Krummer er ogsaa Brød“, men af Krummer bliver man dog sjelden feed, og ligesaa lidt som Folkeskolen blev feed af den Lovsmule, hvorved Degneffatten til Latinskolen ophævedes, ligesaa lidt bliver Folkekirken feed af den Smule Lov om Fordeeling af Børnene af de Forældre, som leve i de saakaldte blandede Ægtefæder. Dersom nu det danske Kirke- og Skolevæsen for mine Dine var i en blomstrende Tilstand, saa at der egentlig ingen ny Lov behøvedes, saa skulde jeg vist ikke være den, som præsede den ærede Minister for en ny Lov, thi det er mit Valgspørg, som jeg mener er Historiens, „saa Love men gode“, men for mine Dine er Danmarks Kirke- og Skolevæsen et forstræffeligt Virvar

som trænger meget til at ordnes, og ikke blot til at ordnes, men ogsaa saavidt muligt at befrugtes med gode Love. Saaledes er det i mine Tanker og vistnok ogsaa i Fleres, og de ikke saa faa Forandringer, som den høitærede Minister for Kirke- og Skolevæsenet allerede har givet baade ved Latinskolen og ved Univertitetet, hvor saaledes jo nylig blandt Andet de 4 Faculteter, som vare ligesom de 4 Hjul paa en gammel Karosse, ere blevne forogede med et femte (Latter), disse Forandringer bevise, baade at Ministeren langtfra er virksom i sin Kreds og ligeledes, at han er langtfra at ansæe Forandringer for unødvendige, men han synes i mine Dine altfor godt baade at kunne og at ville undvære Rigsdagens Medvirking. Dog herom vil der blive bedre Leilighed til at tale under Døstfelsen af Finantsloven, og jeg skulde ogsaa her kun endnu berøre, at selv denne lille Lov vilde Ministeren, om jeg forstod ham ret, helst have undgaaet at fremlægge og derimod afgjort Sagen ved en Resolution eller Kongens Nøgel. Naar jeg nu fremdeles betragter den lille Lov om de saakaldte blandede Ægtefæder, og spørger mig selv, om den behøves efter Grundloven, da skulde jeg helde til at besvare dette Spørgsmaal med Nei, dersom ikke hele det hvide Ministerium synes mere end at helde til den Anskuelse, at Grundloven vel uden videre kan stille os ved Rettigheder, men ingen skjenke os (Hør!). Jeg skulde ellers nemlig have tænkt, at idet Grundloven erklærer alle borgerlige Rettigheder for uafhængige af Kirkesamfundet, dermed var der ogsaa afskaaret al Tale om Ægtefæder mellem Medlemmer af forskjellige Kirkesamfund som et eget Slags Ægtefæde, thi naar man gjør det til et eget Slags Ægtefæde, et saakaldt blandet Ægtefæde, som skulde have egne Indskrænkninger og Forpligtelser, saa kommer, saavidt jeg kan forstaae det, Forskjellen imellem Kirkesamfundene til at udøve Indskydelse paa de borgerlige Rettigheder, som Grundloven sagde, at den ikke skulde (Jo! Jo!), altsaa naar jeg skulde antage denne Lov for nødvendig, saa er det kun, at den er en betinget Nødvendighed, nødvendig fordi nu engang Ministeriet har den Anskuelse, fordi Ministeriet nu engang ingenlunde synes at troe, at dets Forpligtelse til at